VOLUME 58, MARCH 15, 1966 No. 6 szám — 1966. március 15.

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America
Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja

JÉZUS mondá: "De előbb hirdettetnie kell az evangéliumnak minden pogány népek között." (Márk 13:10.)

JÉZUS AZ ÉLET KENYERE

"Én vagyok az életnek kenyere". Jn. 6:48.

Testi életünk egyik legfontosabb kelléke a kenyér, amelynek legjobb anyagát a búza szolgálja, melynek 32 fajtájáról is beszélnek a botanikusok. Ős hazájának pedig Khinát állítják, ahol K. e. 2700 esztendővel, már nagyban termelték. Nagy Sándor kortársa: Berósos azt állítja, hogy Mésapotámiában és India ny. részén vadon termett. Ennek lisztjéből készítették az általunk is élvezetes kenyeret, ha mindjárt nem is úgy, ahogy ezt ma ismerjük. A görögök az egyiptomiaktól tanulták a kenyérsütés mesterségét. Athénben Dionisiust tartották a kenyérsütés feltalálójának. A rómaiak csak K. e. 170-ben ismerték meg az első sütő kemencét

Ma a kenyérért küzd az embervilág egyénileg, de külön országok is. Ezt tartjuk az emberiség nélkülözhetetlen táplálékának.

Amikor Jézus ezt a képleges kifejezést használja, hogy Ő az élet kenyere, a léleknek nem csak a legfontosabb, hanem egyedüli eledelére hívja fel a figyelmet.

Akinek közvetlen mondta ezt, csak egy embert láttak személyében és inkább megbotránkoztak szavai hallatára, mintsem megértették volna azt. Isten őrizzen meg bennünket hasonló tévedésből kiinduló bűntől!

Jézus az Isten-ember, aki minden embert kedvessé tesz Isten előtt, csak jöjjön hozzá. Mindenkit képvisel mennyei Attya előtt, mint egyedüli eszköze üdvösségünknek.

HOGYAN LEHET JÉZUSSAL TÁPLÁLKOZNI?

Az Ő szavaival kell éljünk minden nap. Beszéde lélek és élet. Mennyire mélységes a kifejezés. Bennünket a lélek tesz emberekké és élőkké, amit ha vissza parancsol belőlünk Isten, hiába marad meg testünk a benne megaludt vérrel, megszűnünk emberek lenni a földön.

Nagyon soknak csak vasárnapi ebéd a Krisztus. Egész héten nem érdekli őket kedves beszéde és lélekben el is gyengülnek az ilyenek úgy, mintha csak egy héten egyszer vennének magukhoz testi táplálékot. De mit mondjunk az olyanokról, akiknek csak ünnepi ebéd a Krisztus, vagy egyenesen csak alkalmi eledel, mert csak az év nagy ünnepein, vagy valami nagyobb családi ünnep alkalmával vesznek magukhoz valamit ebből az eledelből. De sajnálatra méltók azok is, akiknek gyermeki eledel Ő, mert maguk soha nem lépnek Krisztus éléskamrájába, nem veszik kezükbe az Ő szavait tartalmazó könyvet, hanem csak azzal dédelgetik magukat, amit szószékről, vagy beszélgetés közben hallanak.

Jézus szavai öntenek belénk reményt az üdvösségre jutásra, mert szavaiból meggyőződünk arról, hogy halála által nyertünk életet s azért élünk, mert Ő meghalt helyettünk.

Krisztus mint eledel nem csak megelégít, hanem meg is marad bennünk. Elvehetik ingó és ingatlan javainkat, de Őt soha. Keresztyéni büszkeséggel tesszük fel a kérdést: "Micsoda szakaszt el minket a Krisztus szerelmétől? . . . A kérdésre megadjuk a határozott és indokolt feleletet is. Semmi! Hiszen az Ő teljességéből vettünk mindnyájan, még pedig kegyelmet kegyelemre!

Aki Krisztussal táplálkozik, krisztusi tulajdonságok nyilvánulnak meg benne. Ebben a tekintetben nem olyan Ő, mint az a fekete tehén, amely zöld füvet eszik és fehér tejet ád. A vele táplálkozó egyén páli kiáltásban tör ki: "élek, de nem én, hanem él bennem a Krisztus!"

Ezeket arra kéri Jézus nyájasan, "maradjatok énbennem és én tibennetek". Akik pedig nem táplálkoznak vele, azoknak határozottan kijelenti: "Ha nem eszitek az Ember Fiának testét és nem isszátok az Ő vérét, nincs élet tibennetek". Krisztus nélkül csak létezni lehet, de nem élni. Aki pedig nem él a Krisztussal, saját tüzét éleszti-geti a Pokol kohóján.

Krisztus annyira csodálatos eledel, hogy minden körülmények közt és teljesen megelégít.

A földi javakban való bővülködés nem elégíti meg az embert. Salamon gazdagságának áradatában fürdött és mégis így kiáltott fel: "Minden hiábavalóság!" Krisztus nélkül az élet is hiábavalóság, de aki vele táplálkozik, abban Ő él és az is Őbenne.

Dávid csak arról tudott énekelni, hogy a Felségesnek rejtekében és a Mindenhatónak árnyékában pihen. A Krisztussal táplálkozók magasabb fokú tudással bírnak. Ők tudják, hogy Jézusban élnek. Benne vannak elrejtve úgy, mint Dávid volt az Engédi barlangban.

A testet a föld gyümölcsével, de a lelket csak Krisztussal lehet táplálni. Ebből az eledelből nyertek erőt a mártírok. Ez táplálja a keresztyén világot. Ennek ereje által emelkednek mennybe a megváltott lelkek. Ez előétele a mennyei mannának és az Életfája gyümölcsének. Aki eszi az én testemet és issza az én véremet, Őbenne lakom és ő is énbennem. Ahol a krisztus van, ott van az Isten, Ahol az Isten van, ott van a Szentlélek.

Testvérem, hadd mondjam meg neked, hogy az isteni család benned él, ha te a Krisztussal élsz!

M. A.

ÉL MÉG A MAGYAR

Él e még a Magyar? Fejlődik úgy mondják
Istennel versengő "Pőröly-Sarló alatt;
Békés, csendes népen uralkodó sponge-ák
Nehéz jármát vinni, keserü a falat.

Aggastyán napjaim tűnődése közben
Mozgásom az élet szük határra vonta;
Gyermek évek álmok Emlék szárnya röppen;
"Él még a Magyar nép?" Kérdezem naponta.

S van még öreg Magyar, kinek távollétét
Velem együtt közel hét-évtized fedi?
Édesanya nyelve teljes eltünését
Kinek Magyar szíve soha sem engedi?

Csendes szülő falum dallamos estélyét
Könnyezve még egyszer hadd álmodja lelkem;
Társakkal fonókör méla kedélyében
Pajkos hévvel ajkam, ha csókra emeltem.

Téli estén felnőtt mesés, kártyás tábor,
Tavasz, nyár jöttével sok mezei munka;
Mindenki szorgalmat gyakoroló bátor
Megélhetést szüken bár hozott számunkra

Ne tovább az álmot! Az élet reális;
Ha vissza mehetnék kis szülő-falumba,
Elmondanám én ha csalódás vár is,
Hogy jött Jézus szívem' s egész családomba.

Hogy szabadult lelkem a sok gyötrő bűntől
Kínos kereszt-fáján tisztított szent vére;
Hogy szívünk azóta nem fogy ki örömből:
'Jöjjetek Magyarok bűnbocsánatkérve.

Megújjító üdvben bizzál hívő Magyar,
Testvérid távolból buzgón imádkozva;
Urunk védő szárnya veszélyben betakar:
'Jöjjetek Jézushoz." Ezt üzenik haza.

Csehy Mihály

JÉZUS ÉS A BÁTORSÁGOS ÉLET

Használjuk ablakgyanánt Isten igéjét s rajta áttekintve, lássuk meg Jézust mennyire bátorságosan éli életét. Ő ebben is példakép előttünk. Amikor elhívta tanítványait, nem igért nekik könnyü életet, hanem szenvedést, nélkülözést, szegénységet, szomorúságot stb. De mivel ezekben Ő járt elől, könnyü volt követni Őt. Mi is tudjuk, hogy keresztyénségünk nem óv meg bennünket nehéz élettől. Pál apostol is nyiltan mondja, hogy akik kegyesen akarnak élni Krisztus Jézusban, üldöztetni fognak. Viszont Jézus is mondta, nem nagyobb a szolga az ő uránál. S ha Ő szenvedett, ugyan miért kerülnénk mi el a szenvedést. Jézust nem állította meg a szenvedés tudata. megváltási tervének megvalósításában. Tudta jól, hogy mi vár rá Jeruzsálemben és mégis ment ámélkodó és félelemtől áthatott tanítványaitól kísérve.

Karácsonykor prédikáljuk, hogy menjünk a pásztorokkal egész Bethlehemig. De nem állhatunk ott meg, hanem mennünk kell Jeruzsálembe is a bátor s önfeláldozó Jézussal. A bátorság keresztyén jellem. Ezt látjuk Jézusban, Pál apostolban, Bunyan Jánosban, Livingstonban stb., akik ellene álltak kortársaik bűnözésének s valamelyiknek életébe is került.

A bátorság egy megkövetelt jellem. Sok keresztyén nem a harctéren veszti el a győzelmet, hanem a könnyelműség vagy a félelem terén. Ha mi elég bátrak volnánk, a világ nem vesztette volna el testvériességét annyira, hogy egyik háború követ a másikat. De a testi bűnök se szaporodtak volna meg, ha a vasárnap nem vesztette volna el jelentőségét és nem szünt volna meg Úr napja lenni. Jézus ma is mint régen, előttünk megy az igazságban való vezetésben. Kövessük Őt bátran, bár mibe kerül !

Jézustól megtanuljuk az önfeláldozást is. Akinek közvetlen beszélt erről, ördöngösnek, vagy bolondnak nyilvánították. De kereszthalála bizonyíték volt önfeláldozásának. Már akkor feláldozta magát, amikor lejött a földre, hogy az emberiségért Megváltó legyen és ajtó az Atyához s pásztor, aki a megváltottakból, nemzet, szín és vallás különbség nélkül egy uyájat alkosson egy akolban az egy Isten pásztorsága alatt. Az emberek ezt nem értették és keresztre feszítették és tudtok nélkül, akaratuk ellenére elősegítették az önfeláldozását.

Jézus beszél lelki gondozókról, akiknek pásztoroknak kellett volna lenniök. Vitték is ők a juhokat ki és be. Megtették mind azt, amiért fizetést kaptak, de ha ellenség támadta meg a nyájat, elszaladtak. Igy megtettek mindent, csak a legfontosabbat, az önfeláldozást nem. Ezért nevezi őket Jézus; tolvajok, rablók és béreseknek.

Hogy állunk mi keresztyének ezen a téren? Gyakoroljuk az önfeláldozást? Teszünk valamit ami nekünk tényleg áldozatba kerül? Vagy időnkből csak úgy áldozunk ha "ráérünk", pénzünkből ha "jut"? Aztán ami még rosszabb, mindig valami mást akarunk adni Istennek, de magunkat soha. Úgy teszünk, mint Jefte, aki óhajtotta Isten segedelmét és azt gondolta, ha valami nagyot igér, azzal megvásárolja Istent. Oda igérte égőáldozatul azt, aki házából elsőnek megy elébe amikor hazamegy és egyetlen kislánya ment elébe. Isten akar ilyen áldozatot? Nem! Csak az ember mindig mást. Jeftének önmagát kellett volna jobban átadni Istennek és nem gyermekét feláldozni.

Mit kíván tölünk az Ur? Cselekedj igazságot, szeresd az irgalmasságot és járj alázattal a te Istened előtt (Mikeás 6:8). Bár mit teszünk, csak akkor érvényes Isten előtt, ha önfeláldozással tesszük. Még az Úr asztala is Krisztus önfeláludozásának a jele.

Molnár Balázs

AKIK HISZNEK ÉS AKIBEN HISZNEK !

Ésaiás 53. 1-5.

Kedves Testvérek!

Nagy tétele volt az emberi léleknek régen is és ma is, hogyan higyjen és kinek higyjen? Szemünkkel látunk, fülünkkel hallunk manapság emberekről, akiknek hittünk és egyidő mulva rájöttünk, hogy megté-

vesztettek bennünket. Ez nem csoda, "mert a Sátán is átváltoztatja magát a világosság angyalává" mondja nekünk Isten igéje, de előbb utóbb kitudódik !

Isten ma az Ő prófétáján keresztül szeretne valamit megkérdezni tőlünk és valami nagyon fontosat mondani nekünk! Hallgassuk meg! Tudjuk, hogy Isten szava "nem olyan szó, sem nem olyan beszéd, amelynek szava nem hallható", sőt elhat ez a világ, végéig és akinek van füle a hallásra meg is hallja!

Minden időben, minden helyen nagy kérdőjel volt Isten felkent emberei előtt, hogy az általuk küldött üzenet eljut e az emberekhez, a címzettekhez és hogyan veszik át?

Ennek tudható be a próféta kiáltása: KI HITT A MI TANITÁSUNKNAK?

Kedves Testvérek! Nagyon komoly ez a feltett kérdés. Hiszen a mi Urunk Jézus is feltette a már kinyilt szemü vakembernek (Ján. 9. 35. 38) "HISZEL E TE AZ ISTENFIÁBAN?" És a meggyógyúlt ember hitt és imádta Őt! Jézus tanítása és gyógyítása mindenesetben ki kellene, hogy váltsa az emberekből az Ő imádatát.

Pál apostol is felteszi a kérdést: (I. Thess. 4. 1-4) "Mert ha hisszük, hogy az Úr Jézus meghalt és feltámadott stb, akkor Isten is előhozza" igérete szerint a csodába illő dolgait.

Ugy-e testvéreim mi hiszünk ? Ugy-e mi elhisszük Istennek ezeket? Ugy-e mi nem szomorítjuk meg Istent a mi hitetlenségünkkel? — Hát ugyan hogy ne hinnénk? És miért ne hinnénk? Hiszen a hitetlenség semmivel menthető, sem nem magyarázható! és mi mert hiszünk, hát élünk! A szó Isten szerinti legszebb értelmezésében. Hinni minden időben az élet nagy tétele volt. Ha nehézségek, nyomorgatások jöttek, akkor azok rettentették meg a hívőket. Ha jómód, bőség áradt szét a földön, akkor ez a látható javakban való bőség tett szemellemzőt a hinni akarók szeme elé. Pedig Isten nagyon hálás tud lenni azok felé akik hisznek! Csak egy ige: "Hitt Ábrahám és igazságul tulajdoníttatott neki!"

AZ ÚR KARJA KINEK JELENTETETT MEG? Mit is jelent ez a szó? Mi is hát nekünk és közöttünk az Úr karja? Az Úr karja az Ő hatalma! Ez a hatalom ma az Ő igéjében van!

Aki ma Isten Igéjével találkozik, az Isten hatalmával és karjával találkozik! Ezzel a kinyújtott karral és a Benne rejlő hatalommal tisztította meg az Úr Jézus a templomot. Ezzel a Neki adott Karral suhogtatta meg az ostort a kufárok feje fölött, és ez szólaltatta meg benne az Igét "A Te házadhoz való féltő szeretet emészt engem"! Majdnem 2000 év telt el azóta és Jézus ma is ezt teszi. Megsuhogtatja az ostort a Neki adott hatalomnál fogva a bűnös test felett, amely ma a benne lakozó Istennek és a Szent Szellemnek temploma, hogy megtisztítsa azt a mai modern kufár-lelküségtől, a hamis és csalárd gondolkozástól, a könnyü életformáktól, szórakozásoktól, káros kivánságoktól, stb.

Ne bizza el magát senki, aki eddig még nem hallotta volna ennek a félelmetes ostornak a vésztjosló suhogását a feje fölött, mert elébb-utóbb bele fog csendülni a füle ennek az ítéletes ostornak a suhogásába, és akkor adja tudtára neki az Úr, hogy az Ő temploma szent és szentségtelenség abban tartósan nem verhet tanyát!

"Felnőtt mint egy vesszőszál Ő ELŐTTE !"

Tehát akár az ácsmühelyben volt Jézus, akár a templomban, akár úton, akár tengeren, sőt még a Gecsemánéban is és a kereszten is "Ő Előtte volt!" Ez határozta meg az Úr munkája irányát, beszédét, imáját, és minden szolgálatát ezen a földön. Ma sincs ennél szentségesebb és áldotabb helye a világnak! Mi soha nem tudnánk itt megjelenni, ha ezt Jézus Krisztus előre el nem készítette volna. Ez az Ő Közbenjárói csodálatos munkája. Akik Krisztussal és Krisztusban vannak, azoknak ez a hely kegyelméből adatott. Igy állhatunk már ma és nem holnap Ő előtte az Atya előtt! Ez az a hely ahol a Vele egy hiten levők elveszik "Az Életnek Koronáját!"

"Utált és az emberektől ELHAGYOTT VOLT". Utált és elhagyott. Az emberi életnek két nagy rettentése. A vízszintes síkról talán nem is jöhet ennél nagyobb és terhesebb nyomás az életünkre, mintha az emberek utálnak és elhagynak. Tegyük hozzá még azt is, hogy miként az Úrral tették: oknélkül és ártatlanúl. Tapasztalat mutatja, hogy eddig minden ember számára szinte leküzdhetetlen akadályt jelentett ez a tétel: Elhagyatottság, megútáltság. Ezért mondta Isten már "kezdetben", hogy "Nem jó az embernek egyedül lenni"! Hogy aztán jogosan, vagy jogtalanúl használja ezt fel egyik ember a másik felé, ez már a Bíró elé tartozik. Vannak emberek, akiket erre a magányra ítélettel kényszerítenek, hátha megváltozna a beállítottsága. Ezt a célt szolgálják a börtönök és az elkülönítésről szóló ilyenféle határozatok, de mi most valami egészen másról szólunk. Az elhagyattatást azoktól szenvedjük, akikért éltünk dolgoztunk, terhet hordtunk stb.

Kedves Testvérek!

Úgy vagyunk mi emberek ezzel a dologgal, hogy mindenre készítünk számvetést és sok mindenre számítunk egy egész életünk folyamán, de az elhagyattatásunkat eddig még soha sem kalkuláltuk bele a számításunkba. És ez szagatta meg a mi drága Urunk szívét is, amikor azt látta, hogy a nyáj szétszalad mellőle, ez fájt nagyon a Pásztornak. És a rávetett sok bűn terhe alatt roskadozót egy pillanatra az Atya is elhagyta. És ez a kín volt Neki a legelviselhetetlenebb minden kínok között.

"Betegségeinket Ő viselte, Fájdalmainkat Ő hordozta és AZ Ő SEBEIVEL GYÓGYULÁNK MEG !" Ma statisztikák kimutatások jelennek meg arról, hogy ma az emberek egészségesebbek, hosszabb életüek, mint eddigelé voltak. Talán ez is egyik oka annak, hogy az emberek olyan nehezen hisznek a tanításnak? A tapasztalat azt mutatja: igen! Az Úr követői között, akkor is ma is sokan vannak és voltak olyanok akiket Ő meggyógyított. Ezek átéltek valami nagy csodát! Láttak és hittek! Mi köztünk is vagyunk, nem kevesen akik az Ő sebeivel gyógyultunk meg! Bűnt betegséget, üszkös sebeket ez a seb tett ragyogó tisztává,

Folytatás a 6. oldalon

EVANGÉLIUMI HIRNÖK
GOSPEL MESSENGER
—0—
Published semi-monthly by the Hungarian Baptist Union of America 225 E. 80th St. New York 28, N. Y.

Editor — Szerkesztő:
Rev. ANTON MOLNAR
1370 Michigan Blvd.
Lincoln Park Michigan, 48146

Entered as second class matter at the Post office of New York, N. Y., under the Act of March 3. 1879. Accepted for mailing at the special rate of postage as provided in Section 1103, Act of October 3, 1917

Subscription fee: $3.00 per year
Előfizetés, címváltozás erre a címre küldendő:
Mr. John Szasz
1619 Edward Ave. N. E. Canton 5, Ohio

ILLÉS AZ ELKESEREDETT PRÓFÉTA

Kir. I 19:1-10

Jézabel elől menekült a próféta, akinek futását Isten is helyeselte, sőt segítette is ebben azzal, hogy amikor testben kimerült és elgyengült, ennivalót küldött neki angyala által. Ennek az ételnek erejével ment aztán az "Isten hegyéig, a Hórebig", amelynek barlangjában mély álomba merült s az a hang ébresztette fel, amely nagyon sokszor megcsendült már füleiben, de még egyszer sem úgy, mint most.

Mit csinálsz itt Illés? — Kérdezi tőle Isten. Úgy tünik, mintha ez az értelem csendülne meg a kérdésben: Mi keresni valója van néma, sötét barlangban annak, akit én szócsőnek vettem kezeimbe. Nem a hegyekkel és halmokkal van nekem dolgom általad, hanem azokkal, akik velem szövetséget kötöttek s aztán megszegték azt. Ezt az értelmet érzékelte a próféta is, amit válasz szavai is bizonyítanak. Tudja ő, hogy dolgozni hívta az Úr, de most olyan lelki állapotban van, hogy csak szomorkodni tud és ezért felel a kérdésre így:

"Nagy bússulásom van az Úrért, a Seregek Istenéért". Aztán három vádpontot emel a választott nép ellen: Isten szövetségét elhagyták. Oltárait lerombolták. Prófétáit megölték. Ezek a vádpontok nagyon súlyosak. Figyeljük csak meg ennek magyarázatát külön és mindjárt látni fogjuk értelmét a próféta lelki fájdalmának. Sajnos, ez a szomorú kép illusztrálja ma is az emberiséget.

Az ókorban szövetséget kötött Isten az emberrel. Elöször Nóéval arról, hogy nem bocsát többé özönvizet a világra. Ennek a szövetségnek jeléül helyezte az égre a Szivárványt. A másodikat Ábrahámmal kötötte arról, hogy országot fog adni ivadékának s ennek jeléül a körülmetélkedést adta parancsba. Harmadik az Üdv szövetség volt, amelynek alapokmányául a Tíz parancsolatot adta Isten. De hol vannak ezeknek megtartásai az emberek részéről. Várnák, hogy Isten ne pusztítsa el a világot mint előbb tette, de ugyan akkor, az emberek rosszabbak az első világ embereinél. Ábrahám utódai várják az igéret föld teljes birtoklását, de hol van náluk annak a feltételnek a betartása amelytől függővé tette ezt az Isten? "Tiszteld atyádat és anyádat". Hol van ennek a megtartása a többi népeknél! És az Üdv szövetség alap feltételeit nem-e lábbal tapossák az emberek. Az alapfeltételek ezek: "Ne ölj! Ne paráználkodj! Ne lopj! Ne tégy hamis tanúbizonyságot! Ne kivánd a te felebarátod feleségét, házát, se semmit ami a te felebarátodé". Ettől a szövetségtől elfordult a nép s csak Istentől várja az áldást a szövetség értelmében.

Nagy szívfájdalommal kiáltja, ma nem csak egy próféta: Ó Isten! Teremtményeid elhagyták szövetségedet!

De hogy néznek ki Istennek oltárai? Ez alatt nem értjük a külső cifraságokkal díszitett valamiket, hanem egyszerűen azokat a helyiségeket, ahová jártak Isten nevének tisztelésére s már latrok barlangjává sűlyesztették le. De mi lett a házi oltárokkal amelyeknél a család tagjainak kellene imádkozni naponta. Lerombolták s az imádkozók pedig elzülöttek.

És hol vannak számtalan mennyiségben Istennek látnokai? Ajkuk elnémult, de vérük Istenhez kiált mint Ábelé. Ezeknek lelkeik pedig, ami a vérbe az életet adta, a mennyei város templomának oltára alatt kiáltja: "Uram, ki szent és igaz vagy, meddig halasztod még az ítéletet és meddig nem állsz bosszút a mi vérünkért azokon, akik a földön laknak!"

Ezeknek a nagy lelki romlásoknak látása fájdította meg az Isten törvénye fölött szigorúan őrködő próféta lelkét és ezért keseregnek sokan ma is.

De milyen nagy a különbség Jézus és Illés között. Búsulása Jézusnak is volt és csendesen mondta: "Szomorú az én lelkem mind halálig". Szomorúságának okai mélyek és megrázóak: Három esztendei munkája nyomán az eredmény kevés. Tanítványai készülnek a futásra. A zsidó főtanács már döntött megöletésében mielőtt kihallgatta volna. Már hallja Básán bikáinak bőgését akik körül veszik Őt s kiáltják: "Feszíttessék meg!" Érzi orcáján az emberek úndorító nyálának lefolyását. Látja mind azt a kegyetlenséget, amit az emberi gonoszság kitalálhat és rajta alkalmazni akarja s még se emel vádat az emberek ellen hanem már előzetesen kijelenti: "Ne gondoljátok, hogy én vádollak majd titeket az Atyánál. Nem azért jöttem, hogy kárhoztassam e világot, hanem hogy a világ megtartassék általam". Amikor pedig ott dereng meztelen teste ég és föld között a kereszten, első megszólalása ez: "Atyám, bocsásd meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek!" Nem tudják, hogy az őket teremtő és gondozó Istent ölik meg. Nem tudják, hogy az aki most a kereszten vérzik, a te egyetlen bűnnélküli fiad.

Testvérem, a te bűneid bocsánatáért is imádkozott Jézus és most is ott van Istennek jobbján, hogy közbejárjon érted és kérje Isten kegyelmét számodra. Szakits bűnös cselekedeteiddel és jöjj a téged szerető Jézushoz.

Molnár A.

NŐK ROVATA
Rovatvezető: Szerencsy Mária
105 Demott Lane, Somerset, N. J.
Női konf. elnöke: Bányai Andorné
Alelnök: Németh Lajosné
Pénztáros: Hajdu, Elizabeth
Jegyző: Szerencsy Mária

"IMHOL AZ URNAK SZOLGÁLÓ LEÁNYA!"

Lukács 1:38.

Az alázatnak és engedelmességnek, valamint a szolgálatkészségnek legmagasabbfokú megnyilatkozásaként hangzottak eme szavak Mária ajkáról. Nem könnyü és nem kis dologra szólította fel őt az Úr angyala. Ámde abból a körülményből, ahogy minden ellenkezés nélkül vállalta a szolgálatot, arra következtethetünk, hogy nem volt egészen tájékozatlan az Isteni dolgokat illetőleg. Nem csupán ideális lelkületü leány volt, hanem hivő lélek, aki hitt az angyal szavának. Aki hitt Istenben és kész volt teljesíteni Isten rendelkezését. Lehetséges, hogy nem tudta előre azt a reá váró sok szenvedést és megaláztatást, de ha tudta volna akkor is vállalta volna, mert szerette Istent teljes szívéből és lelkéből és minden erejéből, amint azt Isten kérte a törvényben. Nem volt véletlen, hogy az Úr őt szemelte ki erre a nagyon nehéz szolgálatra. Talán tudat alatt élt benne egy érzés, amit sohasem tudott kifejezésre juttatni; hogy az első asszony engedetlensége, milyen átkot hozott az emberiség életére. Mikor a teremtés történetét hallotta elbeszélni a régiektől, felvetődhetett benne az érzés: mennyire kár, hogy ez megtörténhetett, ő ugyan nem állt volna szóba a Sátánnal.

A szentírás hallgat, Mária érzelmi megnyilatkozásait illetőleg, mert ő csupán eszköznek számított a megváltás nagy titkának véghezvitelében. Azonban Isten a szívek és vesék vizsgálója, bizonyára jól ismerte szolgálóleányának lelkiállapotát és lelkibeállítottságát. Hogy alkalmas eszköz lessz, azt ő be is igazolta évtizedeken keresztül. Názárettől-Betlehemig, Betlehemtől- Egyiptomig és vissza Názáretbe, nem volt könnyü az útja, de Názárettől a Golgotháig szörnyen nehéz lehetett... mig a feltámadás dicső élménye mindenrosszat elfeledtetett. Mi nem csinálunk Mária-kultuszt, de elismerjük, hogy alkalmas eszköz volt Isten kezében, valamint alázata, engedelmessége, szolgálatkészsége példaadó volt. Ő Istennek volt engedelmes, Éva az első asszony a Sátánnak engedett. Mária áldott lett az asszonyok között, Éva átkozott. Éván keresztül bűn és átok jött e földre, Márián keresztül áldás, béke és üdvösség.

A nőknek a két kiemelkedő alakja a történelem folyamán igen közismert személyiség lett. Évára keserüséggel, Máriára szeretettel gondolunk.

Jellemző, hogy korunk társadalmi világában ma is kétféle nőtipust különböztethetünk meg. A Sátán szolgálóleányai bűnt, szerencsétlenséget szenvedést és gyötrelmet jelentenek és ami szomorú és fájdalmas ezeknek száma sokszorosan több, mint azoké, akik alázatos hüséggel a szépet, a jót, hasznost és nemest terjesztik. Kevesebben vannak akik inkább engednek Istennek, mint a Sátánnak. De ezen kevesek szívében él a Krisztus a világ üdvözítője. Ők boldogok ha bizonyságot tehetnek Üdvözítőjükről, ha valakit letéríthetnek a bűn útjáról, ha enyhithetik más fájdalmát, ha megoszthatják javaikat a nélkülözőkkel s amerre járnak lépteiket áldás kiséri. *Életprogrammjuk nem öncél, hanem a szolgálat,* amiképp egy kis lelkiének szavai ezt kifejezik:

"Csak gyenge nő vagyok, erőm kevés
Számomra nem jutott igevetés.
De könnyet törölni, bánatot elüzni
Emelni csüggedőt, lankodot, küzködőt
Én is tudok.
Hogy Jézus így szeret amint vagyok,
Gyengén és kicsinyen, ez oly titok!
De könnyet törölni, bánatot elüzni
Emelni csüggedőt, lankadot küzködőt
Igy is tudok.
Ha egyszer érezem, hogy itt a vég,
Uram arra kérem ne vigyen még...
Mert könnyet törölni, bánatot elüzni
Emelni csüggedőt, lankadot küzködőt
Mindig kell még!"

Igen így van; az Úr szolgálóleányai mindig találnak tennivalót, ebben a bűnnel terhelt világban. A nő szeretetére, gyöngédségére áldozat és szolgálatkészségére mindig szükség van a családban, gyülekezetben

---

Babits Mihály: (

MIATYÁNK...

Miatyánk ki vagy a mennyekben,
harcokban, bünökben, szennyekben,
rád tekint árva világod;
a te neved megszenteltessék,
a te legszebb neved: Békesség!

Jöjjön el a te országod.
Véres a földünk, háború van,
kezed sujtását sejtjük, uram,
— add, hogy mondhassuk könnyebben —

Legyen meg a te akaratod!
— mind angyalok mondják mennyekben.
Előtted, Uram a hon java.
S húlljon a lomb, csak éljen a fa:
de vajjon a legkisebb lombot
nem őrzi-e atyai gondod?
Nem leng-e az utolsó fürtön is,
áldva miképpen mennyekben,
azonképpen a földön is?

Megráztál, nem lehet szörnyebben,
már most ami fánkon megmaradt
őrízd meg őszig a bús galyat:
mindennapi kenyerünket add
meg nekünk ma, gyermekeinket
növeld békére: ha bűn, hogy lábunk
ma vérbe csúszik meg: értük az!

Bocsásd meg a mi bűneinket,
miképpen mi is megbocsátunk
ellenünk vétetteknek: a gaz
tied megbűntetni: mienk csak az,
hogy védelmezzük a mieinket!

És ne vigy a kisértésbe minket,
hogy ártatlanságunk tudatát,
mint drága páncélos inget
őrizzük meg bár véresen,
hogy át ne hasadjon sohasem.

De szabadíts meg a gonosztól,
mert tied az ország,
kezedbe tette le sorsát,
s te vagy a legnagyobb erősség:
ki nevedben búzdúl,
bármennyit küzd és vérez,
előbb vagy utóbb övé lessz
a hatalom és dicsőség!

és társadalomban egyaránt. A nőnek ezt a tulajdonságát vette igénybe Isten, mikor szent-fiát a földre küldte, hogy a megváltás művét végbe vigye. Legyünk mi is engedelmes, alázatos szolgálóleányai az Úrnak, hogy az üdvösség munkájának terjedésében hasznos eszközei lehessünk. Dorkás asszony

Folytatás a 3-ik oldalról

Akik hisznek és Akiben hisznek!

életessé! Sajnos vannak olyanok is az emberek között, akik ezt vagy maguknak, vagy a tudománynak tulajdonítják és nem hajlandók hinni a gyógyító Krisztus Urunk sebeiben. Van a gyülekezetünkben egy idős testvér, aki hosszú időn át volt vezetője az egyik tudományos Intézetnek. Egyik napon egyszer egy kisebb létszámú bizottság járt nála és az egyik szintén ott alkalmazott testvér után érdeklődtek.

A vezető testvér elmodta a kérdezettről, hogy az 1944 év vége felé ezt a testvért mint gyógyithatatlan beteget, a kezelő orvosai kocsira rakták és haza küldték a vidéki otthonába meghalni. Ez az ember 3 hónap mulva makk egészségesen visszatért és jelentkezett az Intézetben munkára. Hogy történt ez? kérdezte a bizottság egyik férfi tagja? "Úgy" válaszolta meg a kérdést a testvérünk, hogy "ez az ember hitt az Úr Jézusban és otthon a csendes magányában imádkozva hitből meggyógyult". Erre a beszédre a bizottság egyik nő tagja magából kikelve felugrott és így szólt: "Hogy meri ön így ledegradálni a mi tudományunkat és a medicinát? Ezzel az állítással, hogy egy ember nem ettől, hanem hitből gyógyult meg"? A testvér gondolkozás nélkül a következőket válaszolta: Kisasszony! Ha egyszer magának egy nagyon kedves hozzátartozója, mondjuk az édesanyja, vagy ha férjhez megy a férje, vagy ha gyermekei lesznek a gyermeke, vagy legutolsó sorban saját maga is a halálos ágyon fognak feküdni, akkor megfogják látni, hogy a mi receptjeink és a halál között egy spácium, egy térköz van, ahol a mi receptjeink már nem hatnak, már hatástalanok, viszont a Halál ide még nem léphet be! Ez még neki tilos terület. Hát ezen a helyen gyógyít Jézus! — Nagy csend lett. Sokáig senki sem szólt semmit, de mindenki komolyan gondolt arra amit hallott.

Ezért olyan hallatlanul drága és ezért hiszük mi, hogy valóságban a "fájdalmainkat hordozta, betegségeinket elviselte és az Ő sebeivel gyógyultunk meg!" És még egyet: Ő a mi bűneinkért sebesíttetett meg!

Eddig még ennél magasabbra sem az Ószövetségben, sem az Ujszövetségben senki sem emelkedett. Éppen ezért ez az Isten Igéje szemmel alig látható csúcsa.

Jézus Krisztus oda-ajándékozza és feláldoztatja magát a bűn díjáért. Hiszünk e ezekután testvérek? Elhisszük e most már az Isten tanítását? Ugy-e hogy hiszünk!

Kivánnám is, hogy valamennyien higyjük el!

Kedves Testvérek! Ha az Úr akarja és kedves lesz előtte mindaz, amit itt az Úr Jézus Kriszturól elmondottunk, akkor ennek a gyönyörű Ésaiás 53 résznek kérjük el a többi verseit is imánkban, hogy Ő mondja el és magyarázza el nekünk azokat!

Az Úr tegye áldottá az Ő drága Igéjét bennünk!

Testvéretek az Úrban:
Budapest 1966 jan 11.

Tóth Sándor

SIMEON

(Lukács 2: 21-35)

Mennyi emlék! Még most is megre meg,
ha az agg Simeonra visszagondol,
ahogyan elébük fehéredett
galambőszen, a homályos templomból.

A Gyermeket hogyan ölelte át!
Ráncos arcán hogyan pergett a könnye!
Látta a Messiást, Isten-fiát!
S alig talált szót, hogy megköszönje.
"Most bocsásd el szolgádat békességgel!"
Ó, egy szavát sem felejtette még el.
Megőrizte és elrejtette jól,
s most mindegyiket szívében forgatja.
"Az éles tőr, még lelked is áthatja."
Megborzong, s a Gyermek fölé hajol.

MELYIK JOBB

a nyers- vagy a sült kalács?

"Taníts minket úgy számlálni napjainkat, hogy bölcs szívhez jussunk!" Zsoltár 90, 12.

Egy életen át az ember többé-kevésbé megismeri embertársait, de a legtöbbnek még öreg korában is alig van fogalma *saját belső világáról*, hogy *milyen lélek lakik benne.*

Csinál terveket, mert az ambiciót minden egészséges lény magával hozza; de egy tervéről sem tudja, hogy az csak részben is sikerül-e vagy nem?

Pedig legalább 50 százalékban jól tudhatná ezt előre, ha önmagát ismerné!

Az ember önismerttébe csak a Szentírás és a tudományos asztrológia vezetnek be, tipusának értelmében. Ezt a csodálatos értéket azonban a legkevesebb ember ismeri és még kevesebben használják fel, azért mert az ember igen-igen sokra értékeli önmagát — viszont a Szentírás pedig porig aláz, az asztrológia meg senkinek nem hizeleg. Ebből következik az ember legnagyobb tragédiája: egy hosszú életen át való sok-sok csalódás, bukdácsoló hullámverés, mert ezt a két igaz jóbarátot soha nem érti meg, sőt nem is akarja meghallgatni jó tanácsait, látni sem akarja őket, sokan meg is ölték már e két igaz jóbarátot. Az ilyenek azután még haláluk órájában sem jönnek rá, hogy megismerjék milyen lélek lakott bennük és mi az oka annak, hogy az egyéniségükhöz mért bölcs szívet és derült-nyugodt életboldogságot *miért nem tudták elérni,* noha egész életükben a maguk feje szerint mindent elkövettek, ennek elérhetésére.

A kenyér- vagy kalácstészta, bármilyen jól van is elkészítve, ha az égető *tűz* meg nem süti, nem élvezhető.

Kicsoda szenvedheti el az Úr eljövetelének Napját? És kicsoda áll meg az Ő megjelenésekor? Hiszen olyan Ő mint az ötvösnek *tüze* és a ruhamosóknak lúgja!

És ül mint ötvös, vagy ezüst olvasztó és megtisztítja papjait és fényessé teszi őket mint az aranyat és ezüstöt tudniillik, aki ezt a Kemen-

cében sütést jól kibírja! Malakiás 3, 1-4.

NYIL

PALESZTINAI ÉLMÉNYEK

IV Folytatás

Többször volt alkalmam bizonyságot tenni testvéri körben, hogy hogyan jutottam el Krisztus Jézus megismerésére, hogyan tartott meg a zsidóüldözések alatt, sok haláios veszedelemből kihozott és hogyan vezetett idáig csodálatos útakon.

Ünnepségre készült az ország, a függetlenségük 16 éves évfordulójának megünneplésére. Április 16-a gyászünnepséggel kezdődött az elesett hősök és mártirhalált halt zsidók emlékére. A gyászt hamarosan az öröm váltotta fel, estére megkezdődött a zene és a tánc az utcákon; mindenfelé az egész országban Beer-Shebában nagy katonai felvonulást és ünnepséget rendeztek, melyet a rádió is közvetitett. Felhangzik a zene a rádióban, majd ünnepi beszéd következik, azután igéket olvasnak fel az ó szövetségből: "Örvend a puszta és kietlen . . . mert meglátják az Úr dicsőségét . . . Ő jő és megszabadít titeket . . . (Ézsai, 35) "Mikor visszahozta az Úr a Sionnak foglyait olyanok voltunk mint az álmodók . . . Hatalmasan cselekedett velünk az Úr, azért örvendezünk. (126 zsoltár) Majd a függetlenségi harc hősei 12 gyertyát gyújtanak meg emlékeztetőül. Névszerint szólítják őket; két magyarhangzású nevet is hallottam.

Járom Haifa ünneplő útcáit. A város fényesen ki van világítva, a kocsiforgalom megszünt, az útcákat és a tereket ünneplő ruhába öltözött fiatal lányok és fiúk foglalják el; ma az útca is a fiatalságé akik énekelve örülnek és táncolnak. A látvány felidézi Jeremiás 31 fejezetének 4 versét: "Újra felépítlek téged és felépülsz Izráel leánya. Újra felékesíted magad, dobokkal és vigadók seregében jössz ki." De ez az ige valójában majd csak akkor fog beteljesedni mikor szívükbe lesz beírva az Isten törvénye és az Úr Izráelnek Istene lesz és ők népévé lesznek. (31-33 vers)

Felmentem a Karmelre és onnan néztem a kivilágított várost és a fényárban úszó kikötőt. Gyönyörű látvány volt és reménykedve gondoltam az igére, mely szerint egész Izráel egykor hasonló lesz a Karmel szépségéhez, mert a Karmel és a Sháron ékessége adatik neki, (Ézsai, 35. 2) mikor majd meglátják Isten dicsőségét.

Sháron ékességét is láthattam, ez Jaffa vidékén van, ahol egy csodálatos rózsakert ékeskedik, melyben sok rózsa virul, ezek a rózsafajták a világ minden tájáról vannak összegyűjtve.

Haifa a nagy ellentétek városa. A Karmel tetején ahova földalatti villamos vezet fel, a milliomosok pazar villái és luxus szállók sora és a gazdagok szórakozó helyei nagy jólétről tesznek tanúságot, lenn a városban vakok nyomorúltak és koldusok lépten nyomon, akik szinte kérkednek nyomorúságukkal, mint egykor, az Úr Jézus idején, de nincs aki megszánja és meggyógyítsa őket.

Meglátogattam egy modern kibútzot is. Ezekben a termelőszövetkezetekben a legújabb kor minden vivmányai megtalálhatók. Korszerü lakások, nagyszerű gépek kel felszerelt gyárak és újszerű mezőgazdasági gépekkel és berendezésekkel ellátott gazdaság. A műanyaggyár magyarszármazású üzemvezetője kalauzolt végig és mutatja sorra a kibútz érdekességeit. Közben beszélgetünk. Elmondja, hogy sok évvel ezelőtt vándorolt ki Magyarországról, több gyermeke van, akiket materialis szellemben nevel. Hatéves fiacskája egyízben vallásos rokonoknál volt látogatóban, akik Istenről beszéltek neki. A kisfiú fölényesen legyintett és ezt mondta: "Isten pedig nincs, mert ha lenne, az én apukám beszélt volna róla nekem."

Nyitott szemmel jártam sok emberrel beszéltem. Az iskolaigazgató elmondta, hogy negyvenkét országból való gyermek tanul az osztályokban. Az egykori erdélyi állomásfőnököt szegényes otthonában látogattam meg, aki elmondta sok nyomorúságát, és nehéz életkörülményeit. Látogatást tettem az angol kórház arab betegei között, akik minden vasárnap délután igehirdetést hallgatnak és elmondhattam nekik, hogy Krisztusban minden válaszfal ledől és minden ellenségeskedés megszünik népek és fajok között. Hallottam a kezdet nehézségeiről, az úttörők nagy küzdelmeiről és arról, hogy mint kerültek önfeláldozó munkájuk révén egyre jobb körülmények közzé és hogyan készítették el a helyet az utánuk érkező bevándorlók számára. Új bevándorlók elmondták terveiket és reménységüket, hallgattam a felszabadító háború katonájának nehéz harcairól, szavait nagy hazaszeretet és ragaszkodás jellemezte. Őszinte megnyilatkozások nyomán mindjobban megismertem és megtanultam becsülni és szeretni ezt a népet. Mindenben Isten munkáját szemlélhettem és hittel és bizalommal tekintettem Rá, aki hatalmas művét véghez fogja vinni az Ő igérete szerint.

Egy napon kirándultam Názárethbe és nagy érdeklődéssel néztem végig sok érdekes látnivalót. A keskeny útcákat járva élveztem a városok tarka-barka sokaságát, majd továbbmenve műemlékeit és templomait szemlélgettem. Ahogyan ott nézelődtem, megszólít egy aszony és megkérdezi tőlem angolul, hogy mit keresek. "Egy hivő keresztyénnel szeretnék itt találkozni" — feleltem hirtelen. "Van itt temploma sok felekezetnek — felelte az asszony — melyiket keresi?" Nem felekezetet keresek, hanem hivő embert — "válaszoltam." Akkor keresse fel Jamiel Husszont, akit mindenki úgy ismer a városban — csak érdeklődjön utána bárki megmutatja, hogy hol lakik. Elindultam tehát, itt is ott is kérdezve, mig végre eljutottam Jamiel Husszon házához. Egy kedves arab asszony fogad, akinek elmondom, hogy mi járatban vagyok. Nagyon szivesen invitál be és elmondja, hogy férje jelenleg munkában van, de vasárnap otthon lesz, Ő a gyülekezet vezetője. Megismerkedem Husszonék gyermekeivel, három nagy fiúk van és egy tizennégy éves leányuk. Megtudom, hogy a gyermekek mindegyike játszik valami hangszeren és mindegyik követi az Úrat és szolgálnak neki. Megkérem az asszonyt, hogy mondja el megtérése történetét. Elbeszéli, hogy hivő családból származott, keresztyének között nőt fel és sokat kellett harcolnia önmagával mig kész volt mindent feladni amihez ragaszkodott, hogy elfogadja az Úrat. Kérésére én is elmondom, hogy mint jutottam hitre. Bucsúzáskor meghív vasárnapra a gyülekezetbe, hogy vegyek részt én is a kenyértörésen. Örömmel fogadom a testvéri meghivást és a következő vasárnap korán reggel elindulatm Názáreth felé.

Amikor megérkeztem Jamiel testvért éppen igeolvasás közben találom, készül az igeszolgálatra. Csakhamar felkerekedik az egész család és elindulnak a gyülekezetbe. Egyszerű ódon terembe érünk, ahol már elvan készítve az Úr asztala.

Ha Istent meg akarjuk keresni, akkor kell, hogy előbb Jézussal találkozzunk.

Kornya Mihály

* * *

A Biblia a legjobb útmutató, a helyes, nemes, tiszta erkölcsi fejlődésre.

Molnár Balázs

SAO-PAOLO, BRAZILIA

Nagy István lelkipásztortól kaptunk leveletá amelynèk azt a részét, amely közérdeket szolgál, az alábbiakban hozunk olvasóink elé:

"Gyülekezetünk meg van az Úr kegyelméből s bár vannak nehézségek, de vannak örömeink is és érezzük Urunk áldását.

Sajnos, több alkalommal volt szomorúságunk is az elmúlt esztendőben. Gyakran meglátogatott bennünket a halál és több gyülekezeti tagot át vitt az örökkévalóságba.

Szalai Józsefet jan. 23-án 75 éves korában; Horváth Pálnét ápr. 9-én, 72 éves; Turi Mihályt okt. 18-án 68 éves; Simon Ferencet okt. 18-án, 87 éves; Özv. Gáll Sándornét okt. 25-én, 76 éves; Berecki Ferencet nov. 4-én, 80 éves; és özv. Berecki Ferencnét 1966, feb. 8-án. Tudjuk, hogy csak az Úr adhat vigaszt a megszomorodott szíveknek és imádkozunk is ezért.

Az Evangéliumi Hírnök mindig kedves vendég és nehezen várjuk, mert sok jót hoz részünkre és ismerteti az ottani lelkitestvéreink munkáját.

Az elmult hónapban (Január) volt Santosban a Sao Paulo Állami Baptista Konvenció évi gyülése, itt pedig Sao Pauloban a Brasil Baptista Koonvenció évi gyűlése és egy vallásoktató Konferencia, ami négy napig tartott. Az országos Konvención jelen volt az U. S. A.-ból a Déli Baptisták Szövetségének elnöke is".

PÉTER JÁNOS tv. McKeespert, Pa.-ban fogadta el az Úr Jézust, még mint fiatal ember. Néhai Stumf Árpád lelkipásztor merítette alá Jézus példájára. Testvérünk lelki tapasztalata nem bizonyúlt szalmalángnak, hanem valóságos Szentlélek általi újjászületésnek. Nemsoká alámerítkezése után, az akkori Philadelphia-i magyar gyülekezetnek lett szilárdlelkü tagja és vallástevő életével sokszor hatásos bizonyságot tett nem csak bent a gyülekezeti körben, hanem kint az életben is.

Majd nagyon méltó élettársat nyert, Neider Mária hajadon nővérben, akivel 48 esztendővel ezelőtt kötött házasságot. Minta családi életüket az Úr megáldotta több gyermekkel, akik színtén követői lettek Krisztusnak és lelki gyermekei Istennek.

Az életkörülmények úgy hozták magukkal, hogy Péter testvérék egy amerikai baptistagyülekezet körébe kerültek és ottan is folytatták áldásos hivő életüket Philadelphia vidékén.

Az imahéten felváltva tartottak "magyaros hivő imaórákat" egyik színtén hivő sogórával. id. Gyenei István testvérrel, egyik este egyik, másik este a másik házánál követve az E. Hírnökben leközölt sorrendet, és nagyon jól érezte magát. Mondta is örömében: "Egészen a régi kor szerint megyünk" Két napra rá, — jan. 6-án, — utolsót dobbant nemes szíve — írta egyik kedves sógornője a riporternek. "Az Úr elkészítette és haza hívta".

A temetési szertartást a gyülekezetük prédikátora végezte. A délelőtti imaházban tartott istentiszteleten, a család és közeli rokonok jelentek meg. De délután nagy közönség gyűlt össze meghallgatni Isten fígyelmeztető igéjét arról, "Hogyan készüljünk mindnyájan az elkerülhetetlenre".

A bánatos özvegyen kivül, gyászolják a gyermekek, unokák, sógorok a már említett, és Wagner Sándor valamint a sógornők és azok családi köre.

Az Úr Szentlelke vígasztalja a gyászolókat a boldog viszontlátás reményével ott, "ahol lesz egy akol és egy Pásztor!" Jn. 10:16.

AMERIKA BELSŐ VESZEDELME

PRODUCED BY TEEN CHALLENGE

Sokféle szenvedély emészti Amerika népét. Szeszes italok, nikotin, kártya, gamblirozás és még sok minden más. De minden eddigi szenvedélyt felülmúl az ujabb szenvedély: a dópózás. Különösen a fiatalok között pusztít, mert mindent megtesznek szenvedélyük kielégítésére.

E szörnyü lelki, anyagi és erkölcsi romboiást előidéző sátáni dolog ellen egyesült erővel lépnek fel a különféle felekezetek, mert ezer veszélyt rejt minden nap részükre.

Többen, akik az Úr hatalma álial megtértek és a lelkipásztorok, szerte járnak felvilágositó előadások tarthására az országban.

Egy hatalmas filmalkotásuk megrázta Amerikát. A film feltárja a szörnyü pusztitást, amit a dópok élvezete nyujt, de megmutatja a kivezető utat is.

A New Yorki magyarok részére 1966 március 27-én vasárnap este 6 órakor, a magyar baptista templomban, 225 East 80th Street alatt lesz előadás és bemutatása a mindenkit megrázó filmnek.

Az előadásra minden magyart és más nemzetiségűt szeretettel meghívnak. Belépődij nincs. Adományt a mentő szolgálat céljaira elfogadunk.

JELENTÉS ÉS KÉRELEM

A Los Angeles-i Gyülekezet Isten iránti hálával és lelkünk mélyéből fakadó tisztelettel adunk jelentést arról, hogy volt templomunk áráért Alhambra városban szép ligeti telket vettünk két házal és a múlt év október elsejétől az egyik házban tartjuk az istentiszteletet és minden összejövetelt.

Most az Evangéliumi Hirnök által segély kéréssel jövünk a Szövetségünkhöz tartozó hittestvéri gyülekezeteinkhez, valamint külön egyénekhez is, testvéreink és barátainkhoz, hogy Alhambra városban, a szép és új helyen, Templomot építhessünk Urunk tiszteletére, lelki testvéreink adományainak segítségével.

Imánk az, hogy mennyei Atyánk indítsa gyermekeit kérelmünk megértésére, hogy segítségükkel felépíthessük tervezett imaházunkat!

Minden adományt a Fancsali Dénes testvér címére kérünk küldeni:

3336 Pueble Ave Los Angeles 32, California. Megbizásból:
Kovács Miklós
ny. lelkipásztor

Szeretettel kérjük Szövetségünkhöz tartozó testvéreinket, hogy támogassák a fent megnevezett gyülekezet kérelmét, amelyet konvenciónk is jóvá hagyott. Ameddig mulató helyeket építenek, imehelyiségre is nagy szükség van.